

Dosarul nr.1 - 1869/2020
1-20086380-12-1-23072020

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

05 aprilie 2022

mun.

Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani),

în componenţă:

Preşedintele şedinţei, judecătorul

Radu Grecu

Grefier

Rovelia Rudi, Valeria Baeşu

cu participarea:

Procurorului

Olesea Rusu

Avocatului

Gabriela Corolevschi

Partea vătămată

Dmitri Cotov

Translatorului

Liliana Vieru

În lipsa:

Inculpatului

Samir Padureanu

examinând în şedinţă de judecată publică, în procedură generală, cauza penală în învinuirea lui,-

Padureanu Samir ***** născut la *****,
cetăţean al R. Moldova, originar din mun.
Chişinău, domiciliat în or. ***** str. *****
celibatar, persoane la întreţinere nu are, anterior
judecat prin sentinţa Judecătoriei Cimişlia în
baza art. 186 CP la muncă neremunerată, -

în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal.

date cu referire la examinarea cauzei: cauza penală a fost înregistrată pe rol în judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) la 23 iulie 2020, aflată în examinare până la 05 aprilie 2022, inclusiv cea de pronunțare a sentinței.

c o n s t a ț ă :

Padureanu Samir ***** la 24 august 2019, în jurul orei 23:30, aflându-se pe teritoriul parcului public Serghei Lazo din mun. Chișinău str. Sarmizegetusa 8, urmărind scopul dobândirii ilicite a mijloacelor bănești a altei persoane, prin comportamentul său viclean, inducându-l în eroare pe cet. Cotov Dmitrii, prezentându-i ca adevărată o faptă mincinoasă, sub pretextul efectuării unor apeluri telefonice, a dobândit și însușit de la ultimul telefonul mobil de model "Xiaomi MiPro", în care era inserată cartela sim *****, la preț de 4000 lei, ulterior cu bunul însușit a dispărut într-o direcție necunoscută, cauzându-i lui Cotov Dmitrii un prejudiciu material în proporții considerabile.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Padureanu Samir ***** a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod Penal, escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase. în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, care a produs daune considerabile.

În ședința de judecată, procurorul Olesea Rusu, a solicitat al recunoaște vinovat Padureanu Samir de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod Penal, și ai stabili pedeapsă sub formă de un an închisoare, care v-a fi echitabil pentru a înțelege că nu se poate de admis în continuare acțiunile pe care acesta le comite. Totodată, solicitat și încasarea de la inculpat prejudiciului material cauzat părții vătămate în suma de 4000 de lei.

Partea vătămată a solicitat ca inculpatul să fie pedepsit și să-i restituie prejudiciul.

Avocatul inculpatului, Gabriela Corolevski, a declarat că vinovăția lui Padureanu Samir, nu a fost confirmată nu a fost dovedită prin probele acumulate și examinate în ședința de judecată, or instanța la adoptarea unei sentințe de condamnare înafara de declarațiilor părții vătămate urmează să-și motiveze sentința și prin alte probe pertinente la dosar ceia ce în ședința de judecată nu s-au stabilit. Consideră că instanța urmează să adopte o sentința de achitare în privința inculpatului Padureanu Samir, din motiv că fapta nu a fost dovedită.

În ședința de judecată inculpatul Padureanu Samir, nu s-a prezentat, totodată a fost anunțat în căutare fiind prezentat de către organul de căutare și un răspuns în acest sens cu nr. 34/22/4455 din 29.09.2021, prin care a fost comunicat că în privința lui Padureanu Samir, a fost pornit dosar de căutare cu nr. 2020030123.

În acest sens instanța de judecată ține să precizeze următoarele; a întreprins toate măsurile necesare de asigurare a prezenței inculpatului în ședințele instanței de fond, însă în pofida acestui fapt, nu a fost posibil de realizat scopul propus, inculpatul cu rea credință s-a eschivat de a apărea în fața instanței, motiv pentru care instanța consideră că au fost respectate prevederile art. 321 Cod de procedură penală, circumstanțe ce au dus la dispunerea examinării cauzei în lipsa inculpatului.

În susținerea acestei concluzii, se prezintă a fi esențial de invocat doctrina penală și

jurisprudența CEDO în acest sens:

Principiul contradictorialității privește mai multe aspecte, printre care și prezența personală a inculpatului la judecată. În procesele penale, prezența celui trimis în judecată la dezbaterile cauzei este un element esențial al asigurării principiului contradictorialității și al unui proces echitabil, în general. Or, Curtea Europeană a decis în mod constant în jurisprudența sa, posibilitatea pe care trebuie s-o aibă „acuzatul” de a lua parte la ședința de judecată decurge din obiectul și scopul ansamblului dispozițiilor art. 6 din Convenție, deoarece lit. c), d) și e) ale par. 3 ale aceluiași text recunosc „oricărui acuzat” dreptul „de a se apăra el însuși”, „de a interoga sau de a face să fie interogați martorii”, „de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată în ședința de judecată” toate acestea fiind de neconceput fără prezența sa. De aceea, legislatorul este obligat să ia măsuri de „descurajare” a absențelor nejustificate.

O situație specială din punct de vedere al respectării principiului contradictorialității este aceea a absenței acuzatului de la proces sau, altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat care se sustrage de la judecată, prin raportare la exigențele art. 6 din Convenție.

Spre exemplu, pe cazul *Mihaes v. Franța* (25.05.1998), cu privire la inadmisibilitatea unui recurs în casație pentru motive legate de sustragerea voluntară a reclamantei de la judecată într-o cauză penală, fosta Comisie a considerat că aceasta nu constituie nici o limitare disproporționată a dreptului la un tribunal și nici a dreptului la un proces echitabil, deoarece, în speță, reclamanta a refuzat să fie prezentă, în persoană, în fața instanțelor de fond, ceea ce semnifică renunțarea la însuși dreptul de a participa la ședințele de judecată ale jurisdicțiilor care au pronunțat hotărârea. În aceste condiții, Comisia a considerat că reclamanta, prin propria sa voință și în mod neechivoc, a renunțat la dreptul de a fi ascultată de tribunal și la dreptul de a se apăra în proces.

În cazul *Kattan v. România* (21.01.2014), Curtea Europeană a adoptat o decizie de inadmisibilitate, cu respingerea ca vădit nefondată a plângerii privind încălcarea art. 6 CEDO, întrucât instanța și-a îndeplinit obligația pozitivă de a face demersuri pentru a asigura prezența inculpatului în instanță. Prin urmare, Curtea a considerat că reclamantul a contribuit în mare măsură la crearea unei situații, în care în mod rezonabil, a putut prevedea consecințele comportamentului său – examinarea cauzei în lipsa sa. În ipoteza în care o persoană a avut cunoștință despre desfășurarea judecății și cu toate acestea nu s-a prezentat în fața instanțelor, este vorba despre o conduită procesuală culpabilă a persoanei.

Posibilitatea soluționării cauzei în lipsa inculpatului este recunoscută și prin Rezoluția nr. 75 (11) a Consiliului Europei privind criteriile ce trebuie respectate în cazul în care o persoană este judecată în lipsă. Astfel, în criteriul nr. 9 se statuează că persoana condamnată în lipsă ar trebui să aibă dreptul de a judeca din nou dacă dovedește faptul că absența sa de la judecata inițială este datorită unor cauze independente de voința sa și că nu a avut posibilitatea de a înștiința instanța. În aceste circumstanțe se reține că nici reglementările internaționale și nici cele interne nu impun admiterea unei cereri de rejudecare în cazul unei persoane condamnate în lipsă, impunându-se verificarea faptului dacă aceasta s-a sustras sau nu de la judecată. A interpreta altfel dispozițiile legale ar însemna a recompensa sustragerea de la soluționarea cauzei și a da posibilitatea condamnatului să se prevaleze de propria sa culpa, legitimând astfel un abuz de drept procesual.

De asemenea, se atenționează asupra faptului că, de la regula prezenței inculpatului la soluționarea cauzei se admit și excepții, atunci când asigurarea acestei condiții ar conduce la amânarea nejustificată a procedurii, mai ales dacă inculpatul are o culpa în absența sa.

Raportând cele menționate la cazul supus examinării, se remarcă faptul că inculpatul avea cunoștință de derularea procesului penal care îl privea, or, Padureanu Samir, la finalizarea urmăririi penale a făcut cunoștință cu materialele cauzei penale, în acest sens semnând o recipisă (f.d.157).

Așemeni, în scopul asigurării ultimului în fața instanței la examinarea cauzei, s-a dispus aducerea silită în mod repetat în privința inculpatului Padureanu Samir, cu ulterioara anunțare în căutare.

Rezumând cele menționate se constată că pe parcursul examinării cauzei la etapa examinării în fond s-au întreprins toate măsurile de asigurare a prezenței inculpatului în ședința de judecată. În aceste circumstanțe Padureanu Samir, s-a eschivat de la prezentarea în ședința de judecată, neprezentare care îi este imputabilă ultimului.

Ca urmare a faptului că, Padureanu Samir, nu s-a prezentat în ședința de judecată, motiv din care a dispus examinarea cauzei în absența sa.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată partea vătămată Dmitri Cotov, ultimul a declarat că în luna august anul 2019, venea de la un prieten cu troleibuzul, a cobor la stația Serghei Lazo. Acești doi băieți erau cu în troleibuz el i-a văzut, a mers în direcția casei. Acești doi băieții mergeau din urma l-au ajuns din urmă și i-au propus ca să stea împreună în parc să servească alcool. Ei s-au așezat pe o bancă și unul din ei i-a cerut telefonul ca să telefoneze, acesta s-a dat într-o parte. A trecut undeva 10-15 minute și băiatul care i-a luat telefonul nu se întorcea, el l-a luat pe prietenul inculpatului ca să meargă să-l caute pe inculpatul care i-a luat telefonul, nu l-au mai găsit și a văzut că în parc erau niște prieteni de ai săi și a rugat pe unul din ei ca sa-i dea telefonul si să-l sune pe fratele său, el a sunat pe fratele său că să vina în parc, când a venit fratele său a înțeles ca nu avea unde să-l caute pe acel băiat că deja era târziu. Ulterior a decis să cheme poliția si să scrie plângere împreună cu băiatul care a reușit să-l rețină.

La poliție a declarat cele întâmplate.

La întrebarea procurorului: A declarat că nu a reținut băiatul care i-a luat telefonul, deoarece atunci în parc era întuneric.

La întrebarea avocatului: A declarat că telefonul mobil până în prezent nu i-a fost restituit. La acel moment telefonul costa aproximativ 4000 de lei, suma exact nu o poate spune că mama sa i la dăruit.

După acel caz din parc nu s-a mai întâlnit niciodată cu inculpatul. Nu cunoștea numele și prenumele inculpatului, băieții nu s-au prezentat când s-au apropiat de el.

Când a dat explicații la polițe nu cunoștea numele și prenumele băiatului, dar al doilea băiat a anunțat numele și prenumele lui. Solicită ca inculpatul sa-i restituie prejudiciul material, costul telefonului de 4000 de lei.

La întrebarea instanței: A declarat că nu dorește să mai fie prezent în continuare la examinarea cauzei penale.

Acuzatorul de stat a mai prezentat și următoarele probe acumulate la etapa urmăririi penale și examinate în cadrul ședinței de judecată și anume:

Plîngerea lui Cotov Dmitrii din 25.08.2019, prin care solicit să fie trasă la răspundere penală persoana care la data de 24 august 2019, o persoană necunoscută lui, sub pretextul de face un apel telefonic, a solicitat telefonul său, după care sa alăturat la o distanță mica pentru a discuta la telefon, după care a plecat într-o direcție necunoscută lui.(f.d.8)

Procesul verbal de examinare a obiectelor din 16.06.2020, a descifrărilor convorbirilor telefonice. Obiectul examinării la constituit: - descifrările de la SA „Orange,, din perioada de la 20.08.2019 până la 31.01.2020, unde se observă că, la 24.08.2019 ora 23:56:10 în telefon se află cartela sim: ***** antena conform descifrării fiind 3G Marita pe adresa mun. Chișinău, bd. Dacia, 27. Ulterior la 25.08.2019 ora 10:33:16 antena deja se află în r-nul ***** , or. ***** , str. Karl Marx, 55. Cartela sim: ***** se află în telefon până la 15.09.2019 ora 10:39:41. La 17.09.2019 ora 13:30:05 în telefon se introduce cartela sim: ***** cu antena r-nul ***** , or. ***** , str. ***** . Cartela sim: ***** se află în telefon până la 30.01.2020 ora 18:41:30. (f.d.57)

Prin Ordonanța de recunoaștere și anexare la cauza penală din 16.06.2020, a descifrărilor convorbirilor telefonice. (f.d.58)

Prin nota telefonică, prin care ofițerul de urmărire penală a adus la cunoștință că în gestiunea sa se află cauza penală 2019421240 pornită la 03.09.2019, conform semnelor componenței de infracțiune prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal.

Astfel, la 16.06.2020 de către ofițerul de urmărire penală a fost apelat numărul de telefon ***** , numărul ce este introdus în telefonul sustras imediat după comiterea faptei conform descifrările convorbirilor telefonice. La telefon a răspuns o persoană de gen masculin care s-a prezentat ca „Samir Padureanu” și care a comunicat că se află în or. ***** și nu are posibilitatea de a se prezenta la poliție în mun. Chișinău. (f.d.59)

Deși inculpatul nu recunoscut vina la etapa urmăririi penale în comiterea faptei imputate. Reieșind din probatoriul cercetat nemijlocit în ședința de judecată cu respectarea principiului contradictorialității, instanța de judecată consideră că vinovăția inculpatului Padureanu Samir, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod Penal al Republicii Moldova, este dovedită în afară de orice dubiu rezonabil, fiind confirmată pe deplin prin probe administrate și examinate în cadrul ședinței de judecată, care sunt consecutive, coroborează între ele, corespund circumstanțelor și materialelor cauzei penale.

Potrivit art. 99 alin. (2) din Codul de procedură penală, probele administrate se verifică și se apreciază de către instanța de judecată.

Potrivit art.101 alin.(1) și (2) CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinent concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art. 384 alin. alin. (1) și (4) CPP, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de

încetare a procesului penal. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Subsecvent, alin. (4) al art. 100 Cod de procedură penală stipulează expres că toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Astfel, apreciind fiecare probă la prezenta speță din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Padureanu Samir, au fost calificate corect de către organul de urmărire penală pe semnele componenței de infracțiune prevăzute de art. 190 alin. (1), Cod penal, escrocherie, *adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a persoanei prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința calităților substanțiale ale părților, fiind determinată de un comportament dolosiv, care a produs daune considerabile*”.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) CPP, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Explicații în acest sens se conțin în pct. 4 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 10 din 24 februarie 2000 potrivit căroră sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Cu referire la componența de infracțiune prevăzut de art. 190 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată reține că organul de urmărire penală corect a calificat faptele imputate lui Padureanu Samir, în acest sens se rețin următoarele:

În privința lui Padureanu Samir, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. Astfel, prin totalitatea probelor cercetate, instanța de judecată consideră vina inculpatului Padureanu Samir dovedită, încadrând acțiunile sale în baza art. 190 alin. (1) - *Escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a persoanei prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința calităților substanțiale ale părților, fiind determinată de un comportament dolosiv, care a produs daune considerabile*”, care se pedepsește cu amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani.

În conformitate cu art. 51 din Cod Penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Conform art. 52 alin. (1) din Cod Penal se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

În corespundere cu art. 113 alin. (2) din Cod Penal, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Instanța de judecată ține să releve dispozițiile doctrinare ce vizează infracțiunea de escrocherie, în condițiile în care în hotărârea Schimanek v. Austria, 1 februarie 2000, Curtea Europeană a reținut că jurisprudența și doctrina juridică au dezvoltat criterii suplimentare care au făcut legea aplicabilă suficient de accesibilă și previzibilă. Așadar, rezultă că pot contribui la aplicarea previzibilă a unei norme penale atât practica judiciară, cât și doctrina juridică. Poziția dată este susținută inclusiv în decizia Curții Constituționale cu nr. 36 din 19 aprilie 2018.

Referitor la componenta de infracțiune prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal, reținută inculpatului Padureanu Samir, instanța de judecată remarcă că, obiectul juridic special al infracțiunii de escrocherie, are un caracter complex, obiectul juridic principal al acestei infracțiuni îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile. Acțiunea adiacentă se exprimă în inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean.

Obiectul juridic secundar al escrocheriei îl constituie relațiile sociale cu privire la încrederea și buna-credință de care părțile trebuie să dea dovadă la încheierea și executarea unui act juridic.

Latura obiectivă a infracțiunii reținute la art. 190 alin. (1) Cod penal are următoarea structură: fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni: a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică în sustragere; b) acțiunea adiacentă, care constă în inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean. 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial prin cauzarea daunelor considerabile; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Instanța constată prezența în fapta inculpatului a laturii obiective a infracțiunii de escrocherie. Astfel, instanța a constatat din depozițiile date de către inculpatul inducând în eroare partea vătămată, având scopul dobândirii bunurilor altei persoane și însușirea lor ulterioară, inducându-l în eroare prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, (solicitînd telefonul ducîndu-l în eroare că are nevoie să facă un apel telefonic, *însă nu a mai restituit telefonul pleînd într-o direcție necunoscută*), cauzând astfel părții vătămate prejudiciu material considerabil.

Urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv, al cărei mărime este de 4000 lei, și are un caracter considerabil pentru partea vătămată Dmitri Cotov și legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile este una dovedită prin probele administrate la faza de urmărire penală.

Se reține că, escrocheria este o infracțiune materială, ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

La cazul dedus judecății acest fapt se dovedește prin declarațiile părții vătămate Dmitri Cotov, care au indicat expres că partea vătămată a transmis iar inculpatul a primit telefonul pentru a efectuat un apel, însă Padureanu Samir nu și-a onorat obligațiunea deși nici nu a avut intenția de întoarce telefonul ultimul făcându-se nevăzut, astfel creând părți vătămate Dmitri Cotov un prejudiciu în mărime 4000 lei.

Latura subiectivă a infracțiunii se manifestă prin vinovăție sub formă de intenție directă. De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special – a scopului de cupiditate, referitor la dovedirea scopului de cupiditate a inculpatului Padureanu Samir, la prezenta speță se deduce din comportamentul ultimului, și anume sub pretextul de face un apel telefonic a cerut telefonul de la partea vătămată după care nu și-a onorat obligația de a înapoia telefonul părții vătămate.

Astfel, având în vedere împrejurările săvârșirii faptei, instanța apreciază că inculpatul a prevăzut și a urmărit atingerea adusă valorilor sociale ocrotite de legea penală, acționând cu vinovăție sub forma intenției directe.

Sub incidența legii penale trebuie să intre doar acele încălcări care demonstrează reavoința, fraudă, malversațiune din partea făptuitorului, împrejurări prezente la prezenta speță și confirmate prin declarațiile părții vătămate, ale martorilor cât și prin mijloacele materiale de probă anexate la materialele cauzei penale.

Potrivit art. 126 alin. (2) Cod Penal al Republicii Moldova, specifică că caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a împlinit vârsta de 16 ani, criterii care sunt întrunite în speță.

Astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a similelor prezumției de fapt necombătute; adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (hotărârea Irlanda c. Regatul Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161).

Constatând vinovăția inculpatului Padureanu Samir, instanța de judecată va dispune condamnarea acestuia.

Cu referire la personalitatea inculpatului, instanța de judecată a stabilit că Padureanu Samir, anterior a mai fost judecat în baza art. 186 alin. (2) din Codul Penal, la o pedeapsă cu muncă neremunerată, (f.d.66) ultimul la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află.

De asemenea, urmează a se consemna că la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, este necesar de a avea în vedere că infracțiunea săvârșită de către Padureanu Samir, este una mai puțin gravă. În acest punct de analiză, instanța ține să mai specifice că raționamentul care poate condiționa aplicarea pedepsei penale, are la origine personalitatea inculpatului și comportamentul acestuia, atitudinea și modul de manifestare a acestora în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă.

În prezenta speță se constată, atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui Padureanu Samir, la răspundere penală pe componența de infracțiune prevăzută de art. 190 alin. (1), Cod penal.

Astfel, conform art. 51 alin. (2) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie faptele prejudiciabile săvârșite, iar componențele infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

La acest aspect, instanța de judecată notează că în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care agravează răspunderea penală.

Totodată, instanța de judecată menționează că prin prisma prevederilor art. art. 7, 61, 75 din Codul penal, la stabilirea pedepsei penale, instanța reiese din scopul pedepsei penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Potrivit prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiunea comisă de Padureanu Samir, face parte din categoria celor mai puțin grave și se pedepsește cu amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 până la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 (trei) ani.

În calitate de circumstanțe atenuante în privința inculpatului Padureanu Samir – potrivit art. 76 Cod penal, pe parcursul cercetării judecătorești instanța de judecată nu a stabilit.

Circumstanțe agravante potrivit art. 77 Cod penal, a fost stabilită săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză.

Temeiuri pentru liberarea inculpatului de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal, nu au fost stabilite. Constatând vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, instanța stabilește acestuia pedeapsa.

Astfel, art. 61 alin. (1) Cod penal indică că, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, alin. (2) al articolului precizat prevede că, „pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Ca urmare a celor menționate mai sus, instanța de judecată relevă că pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (1) Cod penal, legiuitorul estimând în abstracto pericolul social al respectivei infracțiuni a stabilit că, se pedepsește amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.

Potrivit art. 75 alin. (1), (2) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Astfel, reieșind din cele sus menționate și din dispozițiile legiuitorului cu privire la limitele de pedeapsă a sancțiunii prevăzute la art. art. 190 alin. (1) Cod Penal al RM și din cumulul circumstanțelor cazului, că inculpatul Padureanu Samir, anterior a fost diferit justiției, instanța de judecată consideră că în privința inculpatului Padureanu Samir necesită a fi aplicată pedeapsa, în limita sancțiunii legii penale prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, sub formă închisoare pentru o perioadă de 6 (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În acest, sens, sunt incidente prevederile art. 72 alin. (3), CP RM, în care se indică că în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni ușoare, mai puțin grave și grave, săvârșite cu intenție.

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care instanța este obligată să se conducă la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și

gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor, intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune și când este capabilă să contribuie la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de condamnat, cât și de alte persoane.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, iar limitele cuantumului de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite, care constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cu referire la măsura preventivă.

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

În contextul dezbatelor judiciare procurorul Olesea Rusu nu s-a expus pe marginea aplicării sau menținerii măsurilor preventive în privința inculpatului.

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că inculpatul Padureanu Samir nu se află sub imperiul vreunei măsurii preventive și la moment în privința sa sunt inițiate investigații în vederea găsirii acestuia.

În acest context, instanța relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Astfel, instanța dispune, se aplică măsura preventive în privința lui Padureanu Samir, obligarea de a nu părăsi țara, pînă la intrarea sentinței în vigoare.

Cu privire la prejudiciul material.

Potrivit materialelor cauzei penale, prin ordonanța din 25 august 2019 (f.d. 11), Cotov Dmitrii a fost recunoscut în calitate de parte civilă în procesul penal, cu suma de 4000 lei.

În ședință de judecată, partea vătămată a solicitat încasarea de la inculpat a prejudiciului material cauzat prin infracțiune.

Potrivit art. 385 alin.(1), pct. 11) Cod de procedură penală, chestiunile pe care trebuie să le soluționeze instanța de judecată la adoptarea sentinței, dacă trebuie reparată paguba materială atunci cînd nu a fost intentată acțiunea civilă.

În aceste condiții instanța de judecată a constatat în cadrul ședinței de judecată, că partea vătămată a fost recunoscută în calitate de parte civilă însă nu a înaintat acțiune civilă atît în cadrul urmăririi penale cît și în cadrul ședinței de judecată, deși la audieri a susținut poziția privind încasarea prejudiciului material cauzat prin infracțiune de la Padureanu Samir. Astfel,

instanța de judecată consideră necesar încasarea prejudiciului material cauzat părților vătămate după cum urmează:

Se încasează prejudiciul material cauzat prin infracțiune de la inculpatul Padureanu Samir în beneficiul părții vătămate Cotov Dmitrii ***** a.n. *****, suma de 4000 (patru mii) lei, valoarea bunului sustras. (*telefonul mobil*).

Expunerea asupra mijloacelor materiale de probă.

Cu referire la prevederile art. 157 alin. (1), (2) din Codul de procedură penală constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sînt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atîta timp cît se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sînt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrîndu-se în dosar.

Astfel potrivit ordonanței organului de urmărire penală din data de 16 iunie 2020, privind recunoașterea și anexarea a mijloacelor materiale de probă la cauza penală (f.d.58), Un suport material de stocare a informației CD-R cu descifrările de la SA „Orange”, din perioada de la 20.08.2019 până la 31.01.2020, care a fost anexat la materialele cauzei penale. (f.d.56). În conformitate cu prevederile art. art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța dispune a fi păstrate la materialele cauzei penale pe tot termenul de păstrare a acesteia.

În conformitate cu prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod Penal RM, art. art. 384-385, 389, 392-395 Cod procedură penală a RM, instanța de judecată,-

h o t ă r ă ș t e :

Se recunoaște vinovat Padureanu Samir, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul Penal al Republicii Moldova și în baza acestei norme i se stabilește o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase luni) închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Se aplică măsura preventivă în privința lui Padureanu Samir, obligarea de a nu părăsi țara, pînă la intrarea sentinței în vigoare.

Se încasează de la inculpatul Padureanu Samir în beneficiul părții vătămate Cotov Dmitrii ***** cu titlu de compensare a prejudiciului material cauzat prin infracțiune mijloacele bănești în sumă de 4000 (patru mii) lei.

Mijlocul material de probă un CD-R, cu descifrările de la SA „Orange”, din perioada de la 20.08.2019 până la 31.01.2020, care este anexat la materialele cauzei penale, se dispune a se păstra în continuare la dosar.

Sentința este cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

**Președintele ședinței,
Judecător
Grecu**

Radu